

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 188/22

Luxemburg, 22 noiembrie 2022

Hotărârea Curții în cauzele conexe C-37/20 | Luxembourg Business Registers și C-601/20 | Sovim

Directiva privind combaterea spălării banilor: dispoziția care prevede ca informațiile ce privesc beneficiarii reali ai entităților corporative înregistrate pe teritoriul statelor membre să fie accesibile în toate cazurile oricărui membru al publicului larg este nevalidă

Ingerința în drepturile garantate de cartă pe care o cuprinde această măsură nu este nici limitată la strictul necesar, nici proporțională cu obiectivul urmărit

În conformitate cu Directiva privind combaterea spălării banilor¹, o lege luxemburgheză adoptată în 2019² a instituit un Registru al beneficiarilor reali și prevede că în acesta trebuie înscrise și păstrate o serie de informații cu privire la beneficiarii reali ai entităților înregistrate. O parte dintre aceste informații sunt accesibile publicului larg, în special prin intermediul internetului. Această lege prevede de asemenea posibilitatea ca un beneficiar real să solicite Luxembourg Business Registers (LBR), gestionarul registrului, limitarea accesului la asemenea informații în anumite cazuri.

În acest context, tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Tribunalul Districtual din Luxemburg, Luxemburg) a fost sesizat cu două acțiuni introduse de o entitate corporativă luxemburgheză și, respectiv, de beneficiarul real al unei asemenea societăți, care solicitaseră LBR, fără succes, limitarea accesului publicului larg la informațiile care îi priveau. Estimând că divulgarea unor asemenea informații poate antrena un risc disproporționat de atingere adusă drepturilor fundamentale ale beneficiarilor reali vizați, acest tribunal a adresat Curții de Justiție o serie de întrebări preliminare referitoare la interpretarea anumitor dispoziții din Directiva privind combaterea spălării banilor și la validitatea acestora în lumina Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”).

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea, reunită în Marea Cameră, constată **nevaliditatea**, în raport cu cartă, a dispoziției din Directiva privind combaterea spălării banilor care prevede că statele membre trebuie să se asigure că informațiile privind beneficiarul real al entităților corporative și al altor entități juridice înregistrate pe teritoriul lor **sunt accesibile în toate cazurile oricărui membru al publicului larg**.

Potrivit Curții, accesul publicului larg la informațiile privind beneficiarii reali constituie o **ingerință gravă în drepturile fundamentale la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal** consacrate la articolele 7 și 8 din cartă. Într-adevăr, informațiile divulgate permit unui număr potențial nelimitat de persoane să se informeze asupra situației materiale și financiare a unui beneficiar real. În plus, consecințele potențiale pentru

¹ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO 2015, L 141, p. 73), astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 (JO 2018, L 156, p. 43).

² Legea din 13 ianuarie 2019 de instituire a unui Registru al beneficiarilor reali (Mémorial A 15).

persoanele vizate, care rezultă dintr-o eventuală utilizare abuzivă a datelor lor cu caracter personal, sunt agravate de faptul că, odată puse la dispoziția publicului larg, aceste date pot fi nu numai consultate în mod liber, ci și păstrate și difuzate.

Cu toate acestea, Curtea arată că, prin măsura în cauză, legiuitorul Uniunii urmărește prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului, instituind, prin intermediul unei transparențe crescute, un mediu mai puțin susceptibil de a fi utilizat în aceste scopuri. Ea consideră că legiuitorul urmărește în acest mod un **obiectiv de interes general** susceptibil de a justifica ingerințe, chiar grave, în drepturile fundamentale consacrate la articolele 7 și 8 din cartă și că accesul publicului larg la informațiile cu privire la beneficiarii reali este **apt să contribuie la realizarea acestui obiectiv**.

Curtea constată totuși că ingerința pe care o presupune această măsură nu este **nici limitată la strictul necesar, nici proporțională cu obiectivul urmărit**. Dincolo de faptul că dispozițiile în cauză autorizează punerea la dispoziția publicului a unor date care nu sunt suficient definite și nici identificabile, regimul introdus prin Directiva privind combaterea spălării banilor reprezintă o atingere **în mod considerabil mai gravă** adusă drepturilor fundamentale garantate la articolele 7 și 8 din cartă decât regimul anterior (care prevedea, pe lângă accesul autorităților competente și al anumitor entități, accesul oricăror persoane sau organizații care pot demonstra un interes legitim), **fără ca această agravare să fie compensată de eventuale beneficii** care ar putea rezulta din noul regim în raport cu cel anterior, în ceea ce privește combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului. În special, eventuala existență a unor **dificultăți de definire** precisă a ipotezelor și a condițiilor în care există un asemenea **interes legitim**, invocate de Comisie, **nu poate justifica** faptul că legiuitorul Uniunii prevede accesul publicului larg la informațiile în discuție. Curtea adaugă că dispozițiile facultative care permit statelor membre **să condiționeze punerea la dispoziție a informațiilor privind beneficiarii reali de o înregistrare online** și, respectiv, **să prevadă**, în circumstanțe excepționale, **derogări de la accesul publicului larg la aceste informații** nu sunt, prin ele însele, **de natură să demonstreze nici o ponderare echilibrată** între obiectivul de interes general urmărit și drepturile fundamentale consacrate la articolele 7 și 8 din cartă, **nici existența unor garanții suficiente** care să permită persoanelor vizate protejarea eficace a datelor lor cu caracter personal împotriva riscurilor de abuz.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) și [rezumatul](#) hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

